

Zondag 26 november 2023, 34^e zondag door het jaar

Mattheus 25,31-46

Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid en vergezeld van alle engelen, dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie. Alle volken zullen voor Hem bijeengebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden, zoals de herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. De schapen zal Hij plaatsen aan zijn rechterhand, maar de bokken aan zijn linker. Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen: Komt, gezegenden van mijn Vader, en ontvangt het Rijk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld. Want Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen, Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed, Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis en gij hebt Mij bezocht. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? En wanneer zagen wij U als vreemdeling en hebben U opgenomen, of naakt en hebben U gekleed? En wanneer zagen we U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken? De Koning zal hun ten antwoord geven: Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan. En tot die aan zijn linkerhand zal Hij dan zeggen: Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwig vuur dat bereid is voor de duivel en zijn trawanten. Want Ik had honger en gij hebt Mij niet te eten gegeven. Ik had dorst en gij hebt Mij niet te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij niet opgenomen, naakt en gij hebt Mij niet gekleed; Ik was ziek en in de gevangenis en gij zijt Mij niet komen bezoeken. Dan zullen ook zij antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien of dorstig als vreemdeling of naakt of ziek of in de gevangenis, en hebben wij niet voor U gezorgd? Daarop zal Hij hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij niet voor een van deze geringsten hebt gedaan, hebt gij ook voor Mij niet gedaan. En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven."

Overweging

Friederike is meervoudig lichamelijk gehandicapt. Sinds haar geboorte. Ze zit vastgekleusterd aan haar rolstoel. Tien keer heeft ze een zware operatie moeten ondergaan die haar voor de rest van haar leven permanente pijn bezorgt. Ze is door haar ouders omringd met liefdevolle zorg. Maar op een gegeven moment wilde ze zelfstandig gaan wonen. En dat lukte, ondanks

de bezwaren van haar ouders, en hoewel er veel professionele zorg moest worden georganiseerd. Ze vond ook op eigen kracht een werkplek. Weliswaar een beschermde werkplek, maar toch: ze werkt. Ze heeft het er naar haar zin, al krijgt ze regelmatig te horen dat zij de belastingbetaler in één week meer geld kost dan zij in een jaar oplevert.

Om zeven uur 's ochtends belt een professionele zorghulp aan. Friederike kijkt in de camera. De dag begint goed. Ze weet nooit wie van het zorgteam komt. Vandaag is het Francien. Dat is aardige meid, met veel geduld. Ze helpt haar zich gereed te maken voor de dag. Vandaag moet Friederike naar het ziekenhuis. Het taxibusje brengt haar ernaar toe. Het regent pijpenstelen, maar de chauffeur mag haar tot pal voor de deur rijden. Hij zegt: "Daar bof je toch maar mee. Anderen moeten van de bushalte in de regen hierheen lopen". "Nou", zegt Friederike, "ga jij eens één uurtje in mijn rolstoel te zitten, kijken of jij het dan niet op een lopen zet". Ze zou maar wat graag in de regen lopen. De taxichauffeur begrijpt dat zijn grapje niet zo leuk was. "Sorry", zegt hij, "zo had ik het niet bedoeld".

In het ziekenhuis wacht haar broer haar op. Samen zitten ze bij de specialist. Die richt zich, als hij het woord neemt, over het hoofd van Friederike heen, tot de broer. "Hallo, ik ben er ook nog", roept ze tegen de dokter, "met mijn oren is niks mis, en met mijn hersens ook niet". Als ze weer met de taxi thuis komt, is ze nog niet binnen of iemand van de zorg komt haar stoma verzorgen. Want die heeft ze ook, sinds de laatste operatie. Dan gaat ze met het busje naar haar werk, waar ze een stuk appeltaart voor haar hebben bewaard.

Weer thuis, wachten daar haar ouders. Die komen om de andere dag kijken of alles in orde is. Hoeft niet, zegt Friederike, maar ze komen toch, en Friederike kan het ook wel begrijpen. Als ze weg zijn, komt Jan, een goede vriend. Bij hem doet ze haar beklag. "Iedereen behandelt me als een klein kind", zegt ze. "Alsof ik niks kan". "Ja", zegt Jan, "maar ik zie je toch voor vol aan? Ik kom niet omdat je gehandicapt bent maar omdat we vrienden zijn. Ik bewonder je, jij kunt, met al je beperkingen, altijd pijn, met zoveel dingen niet meedoen, en toch ben je bijna altijd blij en optimistisch. Je zit niet bij de pakken neer. Friederike, je bent een voorbeeld voor ons allemaal. Als je dat maar weet". Ze koken samen en eten bij de televisie. Daarna ruimt Jan de borden af en zet ze in de afwasmachine.

Friederike vertrekt naar haar lotgenotengroep in het wijkcentrum. Daar praten de leden wekelijks over hun problemen. Vaak zeggen ze tegen

elkaar dat niet de afhankelijkheid het meeste pijn doet maar dat ze niet voor vol worden aangezien. Ja, vriend Jan wist wel wat hij antwoorden moest. In de lotgenotengroep komt Friederike op adem. Hier voelt ze zich thuis en begrepen. De gespreksleider is een fijne vent, een goede professional, ze kent hem al lang. Na afloop rijdt hij haar altijd naar huis, hij komt er toch langs. Ze hebben goede zin. Hij maakt een grapje, en Friederike moet erg lachen. Zij maakt een nog betere grap, en ze schaterlachen met z'n tweeën. "Zeg", zegt Frans – zo heet hij –, "zullen we eens gek doen en een frietje halen in de friture?" Eigenlijk heeft hij zijn vrouw beloofd om half tien thuis te zijn, en hij weet dat Friederike moe is. "Goed idee", zegt Friederike. Frans stopt voor de friture en rijdt Friederike in haar rolstoel naar binnen. Ze bestellen, in opperbeste bui, twee kroketten. Naast hen praten twee studenten over politiek – het verhaal gebeurde verleden week, vlak voor de verkiezingen. Friederike en Frans kijken elkaar aan. 'Zullen we die twee eens in de maling nemen?' Frans zegt tegen de jongens: "Als jullie weten wie Greta Thunberg is, krijgen jullie van ons twee kroketten". "Da's een makkie", zegt de ene jongen, "dat is dat meisje voor het klimaat". "Fout", zegt Friederike glunderend, "het is het meisje voor Palestina". En bulderend van het lachen gaan Friederike en Frans met de kroketten de deur uit.

Wie heeft vandaag het meeste gedaan voor Friederike?